ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 16ης Ιουλίου 2025*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ICELAND – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

Στην υπόθεση T-105/23,

Iceland Foods Ltd, με έδρα το Deeside (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον G. Vos, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από την

International Trademark Association (INTA), με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από την N. Parrotta, την M. Περράκη και τον A. Lubberger, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον V. Ruzek,

καθού,

λοιποί διάδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνοντες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Íslandsstofa (Promote Iceland), με έδρα το Ρέικιαβικ (Ισλανδία),

Ισλανδία,

SA – Business Iceland, με έδρα το Ρέικιαβικ,

εκπροσωπούμενη από τους A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόρους,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

συγκείμενο από τους K. Kowalik-Bańczyk, πρόεδρο, E. Buttigieg και I. Δημητρακόπουλο (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: G. Mitrev, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Οκτωβρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα Iceland Foods Ltd ζητεί την ακύρωση της απόφασης του διευρυμένου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 15ης Δεκεμβρίου 2022 (υπόθεση R 1238/2019-G) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 14 Νοεμβρίου 2016 η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland υπέβαλαν στο EUIPO αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο είχε καταχωριστεί κατόπιν αιτήσεως που είχε καταθέσει η προσφεύγουσα στις 19 Απριλίου 2002 για το λεκτικό σημείο ICELAND.

3 Τα καλυπτόμενα από το επίμαχο σήμα προϊόντα και υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η κήρυξη ακυρότητας ενέπιπταν στις κλάσεις 7, 11, 16, 29 έως 32 και 35 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούσαν, για καθεμιά από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

– κλάση 7: «Ηλεκτρικές συσκευές καθαρισμού οικιακής χρήσης, όπου περιλαμβάνονται ηλεκτρικές συσκευές καθαρισμού παραθύρων και ηλεκτρικές συσκευές καθαρισμού υποδημάτων και ηλεκτρικές σκούπες· πλυντήρια· οικιακές συσκευές· μέρη και εξαρτήματα για όλα τα προαναφερθέντα είδη· όλα τα προαναφερθέντα προϊόντα περιλαμβανόμενα στην κλάση 7»,

– κλάση 11: «Συσκευές και συστήματα θέρμανσης, ψησίματος, ψύξης, αποξήρανσης ή αερισμού· καταψύκτες, ψυγεία, καταψύκτες και ψυγεία σε συνδυασμό, φούρνοι μικροκυμάτων· μέρη και εξαρτήματα για όλα τα προαναφερθέντα είδη· όλα τα προαναφερθέντα είδη περιλαμβανόμενα στην κλάση 11»,

– κλάση 16: «Χαρτί, χαρτόνι, είδη από χαρτί, είδη από χαρτόνι, υλικά περιτυλίγματος και συσκευασίας· χάρτινες ή πλαστικές τσάντες, στο σύνολό τους για συσκευασία· χαρτί τουαλέτας, χαρτομάντηλα, τσάντες για ψώνια, πλαστικές τσάντες, χάρτινοι και πλαστικοί σάκοι· καλύμματα για τσάντες· ετικέτες· στυλογράφοι, πένες και μολύβια· χαλκομανίες· ταμπελίτσες τιμών και εισιτήρια και θήκες υπό τη μορφή φακέλων· έντυπο υλικό, περιοδικές εκδόσεις και είδη χαρτοπωλείου· όλα τα προαναφερθέντα είδη περιλαμβανόμενα στην κλάση 16»,

– κλάση 29: «Κρέας, πουλερικά και κυνήγι, εκχυλίσματα κρέατος· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και βρασμένα· ζελέ, μαρμελάδες· αβγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα· έλαια και λίπη βρώσιμα· κρέατα και χορταρικά διατηρημένα (κονσέρβες)· όλα τα προαναφερθέντα είδη περιλαμβανόμενα στην κλάση 29»,

– κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά· γλυκά και ζαχαρώδη, παγωτά· μαγιά, μπέϊκιν πάουντερ, αλάτι, μουστάρδα· ξίδι, σάλτσες, σάλτσες για σαλάτα· μπαχαρικά· πάγος· όλα τα προαναφερθέντα είδη περιλαμβανόμενα στην κλάση 30»,

– κλάση 31: «Προϊόντα γεωργικά, κηπουρικά, δασικά και σπόροι, μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· νωπά λαχανικά και φρούτα· σπόροι· φυσικά φυτά και άνθη· ζωοτροφές, βύνη· όλα τα προαναφερθέντα είδη περιλαμβανόμενα στην κλάση 31»,

– κλάση 32: «Ζύθος, ύδατα μεταλλικά και ανθρακούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά φρούτων και χυμοί φρούτων· σιρόπια και παρασκευάσματα για ποτά· όλα τα προαναφερθέντα είδη περιλαμβανόμενα στην κλάση 32»,

– κλάση 35: «Συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά σε σούπερ μάρκετ· συγκέντρωση, για λογαριασμό τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά σε καταστήματα ψιλικών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά σε κατάστημα λιανικής πώλησης τροφίμων, ποτών και οικιακών ειδών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά σε κατάστημα λιανικής πώλησης τροφίμων, ποτών, οικιακών ειδών και οικιακών ηλεκτρικών συσκευών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά σε κατάστημα λιανικής πώλησης τροφίμων, ποτών και οικιακών ειδών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά σε κατάστημα λιανικής πώλησης τροφίμων, ποτών, οικιακών ειδών και οικιακών ηλεκτρικών συσκευών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από δικτυακό τόπο με ειδίκευση στην εμπορία τροφίμων, ποτών, οικιακών ειδών και οικιακών ηλεκτρικών συσκευών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από δικτυακό τόπο (όπου περιλαμβάνεται δικτυακός τόπος με δυνατότητα πρόσβασης μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, δικτύου ηλεκτρονικών υπολογιστών, κινητού τηλεφώνου με δυνατότητα πρόσβασης στο Διαδίκτυο, τηλεόρασης, συσκευής τηλεειδοποίησης και ηλεκτρονικού οργανωτή), με ειδίκευση στην εμπορία τροφίμων, ποτών, οικιακών ειδών και οικιακών ηλεκτρικών συσκευών· συγκέντρωση, για λογαριασμό τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, γεγονός που προσφέρει στους πελάτες τη δυνατότητα να δουν και να αγοράσουν τα εμπορεύματα αυτά από κατάλογο προϊόντων διατροφής, ποτών, οικιακών ειδών και ηλεκτρικών οικιακών συσκευών με ταχυδρομική παραγγελία ή μέσω τηλεπικοινωνιών».

4 Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως κήρυξης ακυρότητας ήταν, κατ' ουσίαν, οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του εν λόγω κανονισμού [αντιστοίχως, μετέπειτα άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, και νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].

5 Στις 5 Απριλίου 2019 το τμήμα ακυρώσεων έκανε δεκτή την αίτηση κήρυξης ακυρότητας για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που μνημονεύονται στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Στις 5 Ιουνίου 2019 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων.

7 Κατά τη διαδικασία ενώπιον του διευρυμένου τμήματος προσφυγών, η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland προέβαλαν έναν επιπλέον λόγο ακυρότητας, πέραν των προβληθέντων ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, στηριζόμενο, κατ' ουσίαν, στην εφαρμογή των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 40/94 (μετέπειτα άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009 και νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 2017/1001).

8 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Κατ' ουσίαν, πρώτον, έκρινε ότι η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίμαχου σήματος, η οποία στηριζόταν στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 40/94, ήταν απαράδεκτη, λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της κατά το στάδιο της προσφυγής.

9 Δεύτερον, αφενός, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, ήτοι το αγγλόφωνο ευρύ κοινό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιλαμβανόταν το επίμαχο σήμα ως ένδειξη ότι τα προσδιοριζόμενα από αυτό προϊόντα και υπηρεσίες είχαν προέλευση την Ισλανδία. Ως εκ τούτου, έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε καταχωριστεί κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

10 Αφετέρου, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών υπενθύμισε, κατ' ουσίαν, ότι αρκεί να συντρέχει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου προκειμένου το επίμαχο σημείο να μην μπορεί να καταχωριστεί ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εν πάση περιπτώσει, εάν το επίμαχο σήμα ήθελε εξεταστεί υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, θα έπρεπε να θεωρηθεί ως στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

– να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ακυρώσεων προς συνέχιση της διαδικασίας,

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και την Íslandsstofa (Promote Iceland), την Ισλανδία και την SA – Business Iceland στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και του διευρυμένου τμήματος προσφυγών.

12 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή,

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση κλήσης σε επ' ακροατηρίου συζήτηση.

13 Η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή,

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Η International Trademark Association (INTA) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

– να αποφασίσει ότι η ίδια θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Σκεπτικό

15 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, αφενός, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και, αφετέρου, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

16 Το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, το επίμαχο σήμα ήταν περιγραφικό της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορούσε ή των χαρακτηριστικών τους, ιδίως με δεδομένο ότι ήταν ευρέως γνωστή η γεωγραφική ονομασία «Ισλανδία» και τα χαρακτηριστικά της χώρας αυτής όσον αφορά τη φύση, την οικολογία, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, την οικονομική ευημερία και το ειδικευμένο εργατικό δυναμικό της, τα οποία συνδέονταν με τη βιομηχανία της και τις πραγματικές εξαγωγές. Από τα στοιχεία αυτά μπορεί να συναχθεί ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, η Ισλανδία ήταν χώρα ικανή να παράγει πολλά διαφορετικά είδη προϊόντων και να παρέχει ευρύ φάσμα υπηρεσιών. Επομένως, κατά το διευρυμένο τμήμα προσφυγών, το ενδιαφερόμενο κοινό συνδέει τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες με το επίμαχο σήμα ως δηλωτικό της γεωγραφικής προελεύσεώς τους ή ορισμένων χαρακτηριστικών γνωρισμάτων τους τα οποία συνδέονται ειδικώς με την εν λόγω γεωγραφική προέλευση.

17 Η προσφεύγουσα και η INTA υποστηρίζουν ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 40/94. Αμφισβητούν τις εκτιμήσεις του διευρυμένου τμήματος προσφυγών και, κατά συνέπεια, το συμπέρασμα περί του περιγραφικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών.

18 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, μολονότι δεν υπάρχει νομοθεσία σε επίπεδο Ένωσης η οποία να απαγορεύει την καταχώριση των ονομάτων των χωρών ως σημάτων, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών επέβαλε εντούτοις, εν τοις πράγμασι, τέτοια απαγόρευση με την προσβαλλόμενη απόφαση. Συναφώς, στηρίχθηκε σε κριτήρια μη αποφασιστικής σημασίας, όπως στο ότι το ενδιαφερόμενο κοινό γνωρίζει τη γεωγραφική ονομασία «Iceland», ή σε χαρακτηριστικά της τοποθεσίας αυτής τα οποία είναι ανακριβή και μη επιβεβαιωμένα και τα οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν ασκούν επιρροή. Επιπλέον, δεν έλαβε υπόψη ορισμένες έρευνες τις οποίες προσκόμισε η προσφεύγουσα.

19 Το EUIPO, η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και της INTA.

20 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 40/94, το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κηρύσσεται άκυρο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο EUIPO ή μετά από άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής λόγω προσβολής σήματος, εάν καταχωρίστηκε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού.

21 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση σήματα τα οποία αποτελούνται αποκλειστικώς από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή παροχής της υπηρεσίας, ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού (μετέπειτα άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 και νυν άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001), το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 έχει εφαρμογή ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Ένωσης.

22 Τέτοια σημεία ή ενδείξεις θεωρείται ότι δεν μπορούν να επιτελέσουν τη βασική λειτουργία του σήματος, ήτοι να προσδιορίσουν την εμπορική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας [αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2003, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, σκέψη 30, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, σκέψη 37].

23 Για να εμπίπτει ένα σημείο στην απαγόρευση την οποία προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 40/94, πρέπει να εμφανίζει αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τα επίμαχα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να μπορεί να το αντιληφθεί αμέσως, και χωρίς περαιτέρω σκέψη, ως περιγραφή των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών ή ενός χαρακτηριστικού γνωρίσματός τους [βλ. αποφάσεις της 12ης Ιανουαρίου 2005, Deutsche Post EURO EXPRESS κατά ΓΕΕΑ (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 22ας Ιουνίου 2005, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

24 Επιπλέον, μολονότι είναι αδιάφορο αν το χαρακτηριστικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, έχει κύρια ή δευτερεύουσα σημασία από εμπορικής απόψεως, πρέπει πάντως να είναι αντικειμενικό και συνυφασμένο με τη φύση του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και να αφορά εγγενές και μόνιμο στοιχείο του προϊόντος ή της υπηρεσίας [βλ. απόφαση της 7ης Μαΐου 2019, Fissler κατά EUIPO (vita), T-423/18, EU:T:2019:291, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

25 Όσον αφορά τα σημεία ή τις ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν προς δήλωση της γεωγραφικής προέλευσης ή του γεωγραφικού προορισμού κατηγοριών προϊόντων ή τον τόπο παροχής κατηγοριών υπηρεσιών σε σχέση με τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σήματος, και πιο συγκεκριμένα όσον αφορά τις γεωγραφικές ονομασίες, υπάρχει γενικό συμφέρον να παραμένουν στη διάθεση όλων, ιδίως λόγω της ικανότητάς τους όχι μόνο να δηλώνουν, ενδεχομένως, την ποιότητα και άλλες ιδιότητες των οικείων κατηγοριών προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά και να επηρεάζουν ποικιλοτρόπως τις προτιμήσεις των καταναλωτών, παραδείγματος χάριν μέσω του συσχετισμού των προϊόντων ή των υπηρεσιών με ορισμένο τόπο που μπορεί να δημιουργήσει θετικά αισθήματα (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise κατά EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, σκέψη 37· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψη 26).

26 Υπενθυμίζεται επ' αυτού ότι η καταχώριση των γεωγραφικών ονομασιών ως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκλείεται όταν πρόκειται, αφενός, για γεωγραφικές ονομασίες που δηλώνουν συγκεκριμένες γεωγραφικές τοποθεσίες οι οποίες είναι ήδη φημισμένες ή γνωστές για την οικεία κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών και συνδέονται, ως εκ τούτου, στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού με την αντίστοιχη τοποθεσία και, αφετέρου, για γεωγραφικές ονομασίες που είναι πιθανόν να χρησιμοποιηθούν από τις επιχειρήσεις και πρέπει να παραμείνουν στη διάθεσή τους ως ενδείξεις γεωγραφικής προέλευσης της οικείας κατηγορίας προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψεις 29, 30 και 37).

27 Επομένως, η αίτηση καταχώρισης σημείου μπορεί να απορριφθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, σημείο γ', του κανονισμού 40/94 μόνον εάν η γεωγραφική ονομασία της οποίας ζητείται η καταχώριση ως σήματος δηλώνει έναν τόπο που, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, συνδέεται ή πιθανολογείται ότι μελλοντικά θα μπορεί να συνδεθεί στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού με την οικεία κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise κατά EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, σκέψη 38· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψη 31).

28 Ωστόσο, ακόμη και αν το ενδιαφερόμενο κοινό γνωρίζει μια γεωγραφική τοποθεσία, παρ' όλ' αυτά δεν προκύπτει αυτομάτως ότι το σημείο μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο ως ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως. Για να εξεταστεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του επίμαχου λόγου αρνήσεως καταχωρίσεως, πρέπει να ληφθούν υπόψη τα κρίσιμα για την υπόθεση στοιχεία, όπως η φύση των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών, η ευρεία ή περιορισμένη φήμη της επίδικης γεωγραφικής τοποθεσίας, ιδίως στον επίμαχο οικονομικό τομέα, και το κατά πόσον η συγκεκριμένη τοποθεσία είναι γνωστή στο ενδιαφερόμενο κοινό, οι συνήθειες του κλάδου της οικείας δραστηριότητας και σε ποιο βαθμό η γεωγραφική προέλευση των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να είναι κρίσιμη, κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού,

για την εκτίμηση της ποιότητας και άλλων χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2005, Peek & Cloppenburg κατά ΓΕΕΑ (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, σκέψη 49].

29 Δεδομένου ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας στηριζόμενης σε απόλυτο λόγο απαραδέκτου, το καταχωρισμένο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης τεκμαίρεται έγκυρο, απόκειται στο πρόσωπο που υπέβαλε αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας να προβάλει ενώπιον του EUIPO τα συγκεκριμένα στοιχεία που θα έθιγαν το κύρος του σήματος [απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Fürstlich Castell'sches Domänenamt κατά ΓΕΕΑ – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, EU:T:2013:424, σκέψη 28].

30 Εν προκειμένω, πρώτον, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού από το διευρυμένο τμήμα προσφυγών στα σημεία 89 έως 93 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά τον οποίο το κοινό αυτό αποτελούνταν από το κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, στις 19 Απριλίου 2002, αγγλόφωνο ευρύ κοινό της Ένωσης, το οποίο βρίσκεται στο έδαφος της Φινλανδίας, της Ιρλανδίας, των Κάτω Χωρών, των σκανδιναβικών χωρών, περιλαμβανομένης της Δανίας, και του Ηνωμένου Βασιλείου.

31 Δεύτερον, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η λέξη «Iceland» ήταν γνωστή σε σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού ως όνομα χώρας η οποία ανήκε, μεταξύ άλλων, στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).

32 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι το επίμαχο σήμα αποτελείται από το όνομα μιας χώρας η οποία βρίσκεται γεωγραφικά στην Ευρώπη και καταλαμβάνει μια σχετικά αραιοκατοικημένη περιοχή καθώς και επιφάνεια μεγαλύτερη από εκείνη ορισμένων κρατών μελών της Ένωσης και του ΕΟΧ.

33 Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη ως καθοριστικό κριτήριο για την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος το ότι η Ισλανδία ήταν γνωστή. Συγκεκριμένα, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών επισήμανε με σαφήνεια, στο σημείο 121 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι για την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος απαιτείτο επίσης να ληφθούν υπόψη και άλλοι κρίσιμοι παράγοντες, όπως να είναι γνωστά τα χαρακτηριστικά του τόπου που προσδιορίζεται από τη γεωγραφική αυτή ονομασία και να υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ των κατηγοριών προϊόντων και υπηρεσιών και του επίμαχου σήματος.

34 Τρίτον, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη διάφορα χαρακτηριστικά της Ισλανδίας από τα οποία μπορούσε κατά την άποψή του να συναχθεί ότι πρόκειται για χώρα ικανή να παράγει πολλά διαφορετικά είδη προϊόντων και να παρέχει ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών.

35 Συναφώς, αφενός, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι είναι παγκοίνως γνωστό το γεγονός ότι η Ισλανδία είναι μία από τις πλέον φιλικές προς το περιβάλλον χώρες στον κόσμο, ενώ αμφισβητεί και την εκτίμηση του διευρυμένου τμήματος προσφυγών σχετικά με τις σημαντικές εμπορικές σχέσεις που διατηρεί η Ισλανδία με τα κράτη μέλη της Ένωσης καθώς και τον χαρακτηρισμό της ισλανδικής τουριστικής βιομηχανίας ως ευρισκόμενης σε πλήρη «άνθηση». Κατά την προσφεύγουσα, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι ο

συνηθέστερος προορισμός για τις εξαγωγές των προϊόντων της Ισλανδίας ήταν η Δανία και όχι οι Κάτω Χώρες και υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα κρίνοντας ότι η Ισλανδία παρείχε ένα ευλόγως ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών.

36 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα ή στοιχείο προς αμφισβήτηση της ορθότητας των εκτιμήσεων του διευρυμένου τμήματος προσφυγών. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εκτίμηση των χαρακτηριστικών αυτών της Ισλανδίας δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από τη γενική και μη εμπεριστατωμένη επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας. Επιπλέον, η ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε το διευρυμένο τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση επιβεβαιώνει ότι αποδεικνύεται επαρκώς κατά νόμον, πρώτον, ότι η Ισλανδία ήταν χώρα φιλική προς το περιβάλλον (βλ. σημεία 108, 109, 125, 126 και 146 της προσβαλλόμενης απόφασης, τα οποία αφορούν, μεταξύ άλλων, τους πολυάριθμους σταθμούς γεωθερμικής και υδροηλεκτρικής ενέργειας τους οποίους διαχειρίζεται ο εθνικός φορέας διαχείρισης στην Ισλανδία και τον από μακρού οικολογικό χαρακτήρα της παραγωγής ενέργειας στην Ισλανδία, καθώς και συγκλίνοντα πληροφοριακά στοιχεία από το *Collins Dictionary* και την *Encyclopedia Britannica*), δεύτερον, ότι η Ισλανδία αποτελούσε δημοφιλή τουριστικό προορισμό [βλ. σημεία 108 και 109 της προσβαλλόμενης απόφασης και σημείο 126 της ίδιας απόφασης, στο οποίο γίνεται, μεταξύ άλλων, αναφορά στην έρευνα της Íslandsstofa (Promote Iceland) η οποία πραγματοποιήθηκε το 2015 στη Δανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο], τρίτον, ότι η Ισλανδία προσέφερε ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών, διατηρώντας παράλληλα, σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες αυτές, σημαντικές εμπορικές σχέσεις με τις χώρες του ΕΟΧ (βλ. σημεία 143 και 144 της προσβαλλόμενης απόφασης, τα οποία παραπέμπουν στο ετήσιο στατιστικό δελτίο της Ισλανδίας του 2015 καθώς και στη δήλωση της προέδρου του τμήματος εξωτερικού εμπορίου της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ισλανδίας, της 27ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τις εξαγωγές της Ισλανδίας προς την Ένωση κατά την περίοδο από το 1999 έως το 2014).

37 Αφετέρου, όσον αφορά τις αμφισβητήσεις της προσφεύγουσας και της INTA ως προς το κατά πόσον τα χαρακτηριστικά της Ισλανδίας που ελήφθησαν υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι κρίσιμα για την εκτίμηση του συσχετισμού της χώρας αυτής με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα, από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 26 και 27 ανωτέρω προκύπτει ότι τα σήματα έχουν περιγραφικό χαρακτήρα όταν προσδιορίζουν συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές οι οποίες είναι ήδη φημισμένες ή γνωστές για την οικεία κατηγορία προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά και περιοχές για τις οποίες πιθανολογείται ότι μελλοντικά θα χρησιμοποιηθούν από τις επιχειρήσεις ως ενδείξεις γεωγραφικής προέλευσης της κατηγορίας των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών.

38 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ήταν αναγκαίο, εν προκειμένω, να ληφθεί υπόψη η «φήμη» της οποίας έχαιρε η Ισλανδία στο ενδιαφερόμενο κοινό ή την οποία μπορούσε να αποκτήσει στο μέλλον σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 28 ανωτέρω, πρέπει να ληφθεί υπόψη ένα σύνολο περιστάσεων, ως είχαν στις 19 Απριλίου 2002 καθώς και υπό το πρίσμα της μελλοντικής εξέλιξής τους, οι οποίες δεν περιορίζονται μόνο στο ζήτημα της φήμης. Επιπλέον, τα διάφορα χαρακτηριστικά της Ισλανδίας, τα οποία έλαβε υπόψη το διευρυμένο τμήμα προσφυγών, είναι σημαντικά προκειμένου να καθοριστεί σε ποιον βαθμό η γεωγραφική προέλευση των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να είναι κρίσιμη κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού για την εκτίμηση της ποιότητας ή άλλων χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών.

39 Για τους ίδιους λόγους, η προσφεύγουσα δεν δύναται βασίμως να προσάψει στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι έλαβε υπόψη την οικονομική ευημερία, περιλαμβανομένης και της εκτίμησης του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ), του ειδικευμένου εργατικού δυναμικού ή ακόμη της παρουσίας διαφόρων βιομηχανιών, δεδομένου ότι βάσει των κριτηρίων αυτών ήταν δυνατό να καθοριστεί αν η Ισλανδία μπορούσε να γίνει γνωστή ή να αποκτήσει φήμη ως τόπος γεωγραφικής προέλευσης των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών. Από μια συνολική θεώρηση της προσβαλλόμενης απόφασης, ιδίως δε από τα σημεία 146, 147, 164, 167 και 185, in fine, προκύπτει ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών αναγνώρισε τη σημασία της ισλανδικής οικονομίας (τόσο από απόψεως ποσοτικών στοιχείων, όπως το ΑΕΠ, όσο και από απόψεως ποιοτικών στοιχείων) προκειμένου να επιβεβαιώσει το συμπέρασμά του όσον αφορά την ικανότητα της χώρας αυτής να παράγει και να παρέχει ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών και όσον αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού. Συναφώς, επισημαίνεται επίσης ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι το ΑΕΠ είναι κρίσιμο για τον καθορισμό των χαρακτηριστικών μιας γεωγραφικής περιοχής η οποία προσδιορίζεται από το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση και, κατά συνέπεια, για την εκτίμηση του συνδέσμου που υφίσταται μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών που καλύπτονται από το εν λόγω σημείο και της προσδιοριζόμενης γεωγραφικής ονομασίας [πρβλ. απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2022, Govern d'Andorra κατά EUIPO (Andorra), T-806/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:87, σκέψη 65].

40 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να εξεταστεί συγκεκριμένα το ζήτημα αν, κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, το επίμαχο σήμα προσδιόριζε κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως τόπο ο οποίος συνδεόταν με τις οικείες κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών ή αν πιθανολογείται ότι μελλοντικά θα υπάρξει τέτοια σύνδεση.

Επί των προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 29 έως 32 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα

41 Πρώτον, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ένδειξη της γεωγραφικής προέλευσης των τροφίμων, των ποτών και των γεωργικών προϊόντων συνιστά όχι μόνον συνήθη πρακτική στο εμπόριο, αλλά και, όσον αφορά ορισμένα προϊόντα, υποχρέωση προς εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας των καταναλωτών και διασφάλιση του δικαιώματός τους στην πληροφόρηση. Επομένως, οι καταναλωτές που συναντούν το όνομα χώρας επί των προϊόντων αυτών είναι πιθανότερο να το αντιληφθούν ως τόπο προέλευσης και να το εκλάβουν ως περιγραφικό, τούτο δε ακόμη και αν η εν λόγω χώρα δεν χαίρει φήμης ή δεν είναι γνωστή για το συγκεκριμένο προϊόν.

42 Δεύτερον, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, μολονότι η Ισλανδία μπορούσε να συνδεθεί κυρίως με τα ψάρια, τα θαλασσινά, το κρέας και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, παρήγε πάντως και άλλα τρόφιμα, όπως φρούτα, λαχανικά και βότανα. Επιπλέον, από τα θερμοκήπια, τα οποία θερμαίνονται με γεωθερμική ενέργεια, θα μπορούσε ευλόγως να αναμένεται ικανότητα παραγωγής αρκετά μεγάλης ποικιλίας τροφίμων. Δεδομένου ότι στην Ευρώπη εκτρέφονται πουλερικά και ότι είναι σύνηθες να παράγονται, να συσκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο αυγά και δημητριακά, ζύθος, νερό, χυμοί φρούτων και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, οι καταναλωτές θα πίστευαν ότι τα προϊόντα αυτά ενδέχεται να προέρχονται από την Ισλανδία. Το ίδιο ισχύει και για τα βρώσιμα λίπη και έλαια και ειδικότερα για το κραμβέλαιο, το οποίο μπορεί να καλλιεργηθεί σε ψυχρότερα κλίματα.

43 Τρίτον, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών απεφάνθη ότι, μολονότι, ως εκ της φύσεώς τους, ορισμένα προϊόντα της κλάσης 30 δεν καλλιεργούνταν στην Ισλανδία, όπως το κακάο, ο καφές, το τσάι, το ρύζι, το σάγο και η ταπιόκα, μπορούσαν εντούτοις να μεταποιηθούν εκεί και να προσαρμοστούν στις τοπικές προτιμήσεις.

44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως επικεντρώθηκε, κατά την εκτίμηση του συνδέσμου μεταξύ των προϊόντων των κλάσεων 29 έως 32 και της επίμαχης γεωγραφικής ονομασίας, στο γεγονός ότι η Ισλανδία παρήγε, σε ορισμένο βαθμό, τρόφιμα, ενώ η παραγωγή αυτή αντιπροσώπευε μικρό μόνον μέρος των προϊόντων που εξήγε η χώρα. Επιπλέον, για ορισμένα «εξωτικά» προϊόντα, οι εκτιμήσεις του διευρυμένου τμήματος προσφυγών είναι αμιγώς θεωρητικές. Πέραν τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η νομική υποχρέωση αναγραφής της χώρας προέλευσης σε ένα προϊόν δεν ασκεί καμία επιρροή στη χρήση του ονόματος της χώρας αυτής ως σήματος.

45 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι τα προϊόντα των κλάσεων 29 έως 32 περιλαμβάνουν τρόφιμα φυτικής και ζωικής προέλευσης και υγρά προοριζόμενα για κατανάλωση από τον άνθρωπο, εμπίπτουν δε όλα στον τομέα των τροφίμων.

46 Κατά τη νομολογία, είναι σύμφωνο με τη συνήθη πρακτική όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα διατροφής να προσδιορίζονται τα προϊόντα αυτά με γεωγραφικό όρο ο οποίος υποδεικνύει ή μπορεί να υποδείξει τη γεωγραφική τους προέλευση [πρβλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2003, Nordmilch κατά ΓΕΕΑ (OLDENBURGER), T-295/01, EU:T:2003:267, σκέψεις 42 έως 45]. Η γεωγραφική προέλευση τέτοιων προϊόντων μπορεί όντως να είναι κρίσιμη κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 28 ανωτέρω, για την εκτίμηση της ποιότητας ή άλλων χαρακτηριστικών τους.

47 Στις εκτιμήσεις αυτές προστίθενται και εκείνες που συνδέονται με τα ειδικά χαρακτηριστικά των οικείων προϊόντων που προέρχονται από την Ισλανδία, λαμβανομένων υπόψη των φυσικών παραγόντων που αφορούν τη χώρα αυτή καθώς και της μεθόδου παρασκευής ή επεξεργασίας των εν λόγω προϊόντων. Οι εκτιμήσεις αυτές επιρρωννύονται από αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του EUIPO, ιδίως από το φυλλάδιο του Icelandic Lamb Marketing Board (ισλανδικού γραφείου εμπορικής προώθησης αμνών) σχετικά με την εκτροφή αμνών στην Ισλανδία (σημείο 154 της προσβαλλόμενης απόφασης), το οποίο φέρει τον τίτλο «Buyers Guide – From nature to the table – Flavoured by the wild Pastures of Iceland» (Οδηγός αγοράς – Από τη φύση στο τραπέζι – Με άρωμα από τα άγρια βοσκοτόπια της Ισλανδίας), το οποίο, μολονότι χρονολογείται από το 2010, παρουσιάζει ενδιαφέρον σε σχέση με την κατάσταση κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, καθώς αναφέρεται σε μια «παραδοσιακή» διαδικασία εκτροφής αμνών και στην επεξεργασία του κρέατός τους. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, προκειμένου να επιτευχθεί υψηλή ποιότητα του κρέατός τους, η εκτροφή των αμνών γινόταν με ελεύθερη βοσκή, τούτο δε σύμφωνα με υψηλά πρότυπα ποιότητας. Επιπλέον, στο ίδιο έγγραφο γίνεται παραπομπή σε ό,τι συνιστά πολιτιστική κληρονομιά στον συγκεκριμένο τομέα παραγωγής.

48 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου που προσκόμισαν κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του EUIPO η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland, η Ισλανδία παράγει και εξάγει διάφορα είδη αγροδιατροφικών προϊόντων, μεταξύ των οποίων ψάρια και προϊόντα με βάση το ψάρι, βόειο, πρόβειο και χοιρινό κρέας, γαλακτοκομικά προϊόντα, φρούτα και λαχανικά, όπως διάφορα είδη μαρουλιών, λάχανων, τομάτας, μπρόκολου, καρότων και πιπεριών, διάφορα μούρα, φύκια και βότανα, είδη

ζαχαροπλαστικής στα οποία περιλαμβάνεται η σοκολάτα, ποτά όπως ο ζύθος και μη αλκοολούχα ποτά. Ειδικότερα, από τα εν λόγω στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η Ισλανδία παρήγε και εξήγε τα προϊόντα αυτά μεταξύ του 1999 και του 2014, ήτοι για χρονική περίοδο τόσο προγενέστερη όσο και μεταγενέστερη της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης καταχώρισης του επίμαχου σήματος (βλ. σημείο 154 της προσβαλλόμενης απόφασης, ιδίως τη δήλωση της προέδρου του τμήματος εξωτερικού εμπορίου της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ισλανδίας, της 27ης Ιανουαρίου 2016, για τη χρονική περίοδο από το 1999 έως το 2014, καθώς και το ετήσιο στατιστικό δελτίο της Ισλανδίας του 2015, το οποίο περιέχει συγκεκριμένα στοιχεία ανά τομέα παραγωγής, τα οποία αφορούν τις εξαγωγές της Ισλανδίας προς την Ένωση και προς τον ΕΟΧ).

49 Επιπλέον, ορθώς το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 155 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σκέψη 42 ανωτέρω), όσον αφορά ορισμένα από τα λοιπά επίμαχα προϊόντα, όπως τα πουλερικά και τα αυγά, ότι μπορούσαν να εκτρέφονται και να παράγονται σε ολόκληρη την Ευρώπη και, επομένως, μπορούν να εκτρέφονται και να παράγονται και στην Ισλανδία. Ομοίως, βρώσιμα λίπη και έλαια, ιδίως κραμβέλαιο, μπορούσαν να παραχθούν ή να καλλιεργηθούν ακόμη και σε ψυχρότερα κλίματα, όπως στην Ισλανδία. Επομένως, στο σύνολό τους τα προϊόντα των κλάσεων 29 έως 32 τα οποία προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα μπορούν να παράγονται, να συσκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο στην Ισλανδία και να εξάγονται προς τις χώρες του ΕΟΧ. Οι ίδιες εκτιμήσεις ισχύουν, όπως επισήμανε το διευρυμένο τμήμα προσφυγών στο σημείο 155 της προσβαλλόμενης απόφασης, για τον ζύθο και τα μη αλκοολούχα ποτά.

50 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος η Ισλανδία παρήγε ευρύ φάσμα προϊόντων των κλάσεων 29 έως 32, τα οποία προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα, εξήγε επίσης τα προϊόντα αυτά και μπορούσε να παράγει άλλα προϊόντα. Λαμβανομένης υπόψη της πραγματικής ή δυνητικής ικανότητας της Ισλανδίας να παρασκευάζει και να εξάγει τα προϊόντα αυτά, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όταν ένα από τα προϊόντα των κλάσεων 29 έως 32 διατίθεται στο εμπόριο με το επίμαχο σήμα, μπορεί να γίνει αντιληπτό ως προερχόμενο από τη χώρα αυτή. Συναφώς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να προσαφθεί στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό περί «ελάχιστου» μεριδίου τροφίμων τα οποία εξάγει η Ισλανδία. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι τρέχουσες εξαγωγές τροφίμων από την Ισλανδία δεν αποτελούν σχετικά σημαντικό μερίδιο των εξαγωγών της εν γένει, ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την περιγραφική σχέση μεταξύ του σήματος και των προϊόντων των κλάσεων 29 έως 32, στο μέτρο που δεν λαμβάνει υπόψη την προοπτική του πιθανολογούμενου συσχετισμού του επίμαχου σήματος με τα οικεία προϊόντα.

51 Επιπλέον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει επιχειρήματα προκειμένου να αμφισβητήσει την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του επίμαχου σήματος και του κρέατος φώκιας, επισημαίνεται ότι δεν θέτει εν αμφιβόλω το γεγονός ότι άλλα είδη κρέατος, όπως το βόειο, το πρόβειο και το χοιρινό κρέας, παράγονται στην Ισλανδία και, σύμφωνα με τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, εξάγονται από την Ισλανδία. Επομένως, η επιχειρηματολογία της δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος όσον αφορά την ευρύτερη κατηγορία του «κρέατος» που εμπίπτει στην κλάση 29.

52 Είναι βεβαίως αληθές, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι το κακάο, ο καφές και το τσάι, τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 30, ως εκ της φύσεώς τους δεν καλλιεργούνται στην Ισλανδία και είναι απίθανο να καλλιεργηθούν στο μέλλον. Εντούτοις, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ορθώς υποστήριξε ότι μπορούσαν να μεταποιηθούν εκεί και να προσαρμοστούν στις τοπικές προτιμήσεις, όπως προκύπτει από τα αποδεικτικά στοιχεία για την παρασκευή σοκολάτας, στα

οποία παραπέμπει το σημείο 154 της προσβαλλόμενης απόφασης και τα οποία αφορούν τοπικές επιχειρήσεις ζαχαροπλαστικής. Κρίσιμα είναι επίσης τα παραδείγματα που επικαλέστηκε το διευρυμένο τμήμα προσφυγών όσον αφορά ποικιλίες τσαγιού από την Ιρλανδία, την Αγγλία ή τη Σκωτία, όπου το προϊόν αυτό δεν καλλιεργείται, οι οποίες προσφέρονταν για λιανική πώληση εντός της Ένωσης.

53 Μολονότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας αφορούσαν την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων τα οποία να επιβεβαιώνουν ότι αποτελεί πρακτική στην Ισλανδία να μεταποιούνται ή να προσαρμόζονται στις τοπικές προτιμήσεις προϊόντα όπως το κακάο, ο καφές ή το τσάι, επιβάλλεται εντούτοις η διαπίστωση ότι κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού επρόκειτο για ένα εύλογο ενδεχόμενο. Πράγματι, για το συγκεκριμένο είδος προϊόντων μπορεί να εφαρμόζεται ιδιαίτερο είδος εμπορικής προώθησης, στο πλαίσιο της οποίας προβάλλεται ένα προϊόν το οποίο έχει γευστικά χαρακτηριστικά προσαρμοσμένα στις τοπικές προτιμήσεις ή άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία συνδέονται με τη γεωγραφική τους προέλευση.

54 Επισημαίνεται ότι τα προϊόντα αυτά, καθώς και ορισμένα άλλα προϊόντα των κλάσεων 29 έως 32, όπως τα μπαχαρικά, η μαγιά ή το αλάτι, μπορούν κατόπιν προσαρμογής να αποκτήσουν χαρακτηριστικά τα οποία προσιδιάζουν στην Ισλανδία, λαμβανομένων υπόψη, για παράδειγμα, των μεθόδων επεξεργασίας που καθιστούν δυνατή την ανάδειξη ιδιαίτερων γεύσεων, και να γίνονται αντιληπτά ως τέτοια από το ενδιαφερόμενο κοινό.

55 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, συνάγεται ότι ορθώς το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε περιγραφικό χαρακτήρα όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 29 έως 32.

Επί των προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 7 και 11 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα

56 Προκειμένου να διαπιστώσει τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 7 και 11, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έλαβε κατ' αρχάς υπόψη τους παράγοντες που συνδέονται με την ύπαρξη «ισχυρής βιομηχανίας» αλιείας και μεταποίησης τροφίμων η οποία χρησιμοποιούσε καταψύκτες και άλλες ηλεκτρικές συσκευές στην Ισλανδία, με τη σταθερότητα και την ευρωστία της ισλανδικής οικονομίας και με τη σύνδεση της χώρας με την πράσινη ενέργεια και τη βιωσιμότητα λόγω της φήμης της χώρας στον τομέα αυτόν. Στη συνέχεια, ανέλυσε τις αγοραστικές συνήθειες των καταναλωτών στον συγκεκριμένο τομέα. Τέλος, έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σήμα ήταν ικανό να περιγράψει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά όσον αφορά τη βιωσιμότητα και τη φιλικότητα προς το περιβάλλον των προϊόντων των κλάσεων 7 και 11 τα οποία προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα.

57 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι έκρινε ότι τα προϊόντα των κλάσεων 7 και 11 θα μπορούσαν να παράγονται στην Ισλανδία, μολονότι τα οικονομικά και γεωγραφικά χαρακτηριστικά της χώρας δεν αποδεικνύουν τέτοιου είδους ικανότητα.

58 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα προϊόντα των κλάσεων 7 και 11 περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, διάφορες οικιακές συσκευές, καθώς και μέρη και εξαρτήματα αυτών. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση του διευρυμένου τμήματος προσφυγών ότι τα προϊόντα αυτά μπορούν κάλλιστα να παρουσιάσουν μια εικόνα βιώσιμων προϊόντων η οποία συνδέεται, μεταξύ άλλων, με τη φιλική προς το περιβάλλον κατασκευή τους και με τη χαμηλή κατανάλωση ενέργειας.

59 Εξάλλου, αφενός, πρέπει να προστεθεί ότι, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 164 της προσβαλλόμενης απόφασης, λόγω της ύπαρξης «ισχυρής βιομηχανίας», ειδικευμένου εργατικού δυναμικού, εύρωστης και σταθερής οικονομίας και λόγω της ενθάρρυνσης της καινοτομίας και της δημιουργικότητας από την ισλανδική Κυβέρνηση, το ενδιαφερόμενο κοινό μπορούσε να θεωρήσει, εν έτει 2002, ότι η Ισλανδία είχε την ικανότητα να κατασκευάσει όλα τα επίμαχα προϊόντα των εν λόγω κλάσεων ή ήταν ικανή να το πράξει στο προσεχές μέλλον.

60 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που προσκόμισαν η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας (βλ. παρατηρήσεις της 2ας Νοεμβρίου 2017, παράρτημα 3), ορισμένες εγκατεστημένες στην Ισλανδία επιχειρήσεις κατασκευάζουν προϊόντα των κλάσεων 7 και 11, τα οποία προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα, όπως ψυγεία και καταψύκτες. Μολονότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία αφορούν το έτος 2017, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως παράδειγμα, ακόμη και σε σχέση με την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης του επίμαχου σήματος, ήτοι την 19η Απριλίου 2002, ιδίως καθόσον καταδεικνύουν την τεχνική ικανότητα των ισλανδικών επιχειρήσεων του οικείου τομέα.

61 Υπό τις συνθήκες αυτές, μπορεί ευλόγως να θεωρηθεί ότι το επίμαχο σήμα μπορούσε να γίνει αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως ένδειξη ότι τα προϊόντα των κλάσεων 7 και 11 προέρχονταν από την Ισλανδία και, λαμβανομένης υπόψη της εικόνας της χώρας, ότι είναι φιλικά προς το περιβάλλον (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω), καθώς και ότι διαθέτουν χαρακτηριστικά συνδεόμενα με τη βιωσιμότητα ή την οικολογική διάστασή τους.

62 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τις επικρίσεις της προσφεύγουσας ότι, εν προκειμένω, δεν είναι λυσιτελής η μνεία των τεχνητών μελών (προθέσεων) την οποία κάνει το διευρυμένο τμήμα προσφυγών στα σημεία 80, 147 και 163 της προσβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που το επίμαχο σήμα δεν είχε καταχωριστεί για τέτοια προϊόντα. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκανε τη μνεία αυτή απλώς για να καταδείξει, όπως και η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland, την ικανότητα των ισλανδικών εταιρειών να παράγουν εξελιγμένα προϊόντα, τα οποία βρίσκονται στην αιχμή των τεχνολογικών εξελίξεων. Το στοιχείο αυτό ήταν κρίσιμο προκειμένου να αξιολογηθεί κατά πόσον ήταν δυνατόν η Ισλανδία να γίνει αντιληπτή ως τόπος γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων των κλάσεων 7 και 11.

63 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε περιγραφικό χαρακτήρα όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 7 και 11.

Επί των προϊόντων που εμπίπτουν στην κλάση 16 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα

64 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι τα είδη από χαρτί και από χαρτόνι και τα είδη χαρτοπωλείου της κλάσης 16 ήταν καθημερινής χρήσης και το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβανόταν το επίμαχο σήμα ως ένδειξη ότι τα προϊόντα αυτά προέρχονταν από την Ισλανδία και ήταν φιλικά προς το περιβάλλον. Επιπλέον, όσον αφορά το έντυπο υλικό ή τις περιοδικές εκδόσεις, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό μπορούσε να υποθέσει ότι αφορούσαν την Ισλανδία.

65 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών, κατ' ουσίαν, ότι στηρίχθηκε σε απλές υποθέσεις κατά τις οποίες η Ισλανδία θα μπορούσε μελλοντικά να παράγει τα προϊόντα της κλάσης 16.

66 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως έκρινε κατ' ουσίαν και το διευρυμένο τμήμα προσφυγών, ότι τα προϊόντα «χαρτί, χαρτόνι, είδη από χαρτί, είδη από χαρτόνι, υλικά περιτυλίγματος και συσκευασίας, χάρτινες ή πλαστικές τσάντες, στο σύνολό τους για συσκευασία· χαρτί τουαλέτας, χαρτομάντηλα, τσάντες για ψώνια, πλαστικές τσάντες, χάρτινοι ή πλαστικοί σάκοι· καλύμματα για τσάντες· ετικέτες· στυλογράφοι, πένες και μολύβια· χαλκομανίες· ταμπελίτσες τιμών και εισιτήρια και θήκες υπό τη μορφή φακέλων» μπορούν να παράγονται από βιοαποδομήσιμα υλικά ή με διαδικασίες παραγωγής οι οποίες μπορούν να μειώσουν τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.

67 Ο περιορισμένος περιβαλλοντικός αντίκτυπος των προϊόντων και των συσκευασιών τους μπορεί να συνιστά ιδιότητα συνδεόμενη με τα ίδια τα προϊόντα ή τις ίδιες τις συσκευασίες, έστω και για μέρος του κοινού που θεωρεί σημαντική την οικολογική διάσταση, ιδίως όταν πρόκειται για συνειδητοποιημένους καταναλωτές, οι οποίοι ενδιαφέρονται για την ευκολότερη αξιοποίηση των αποβλήτων και την ανακύκλωσή τους.

68 Επομένως, ορθώς το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιλαμβανόταν το επίμαχο σήμα, το οποίο αναφέρεται στην Ισλανδία, μια χώρα η οποία είναι γνωστή ως φιλική προς το περιβάλλον (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω), ως ένδειξη της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων της κλάσης 16 ή ως ένδειξη της οικολογικής διάστασης η οποία συνδέεται με την εν λόγω γεωγραφική προέλευση.

69 Δεύτερον, όσον αφορά τα προϊόντα «έντυπο υλικό, περιοδικές εκδόσεις και είδη χαρτοπωλείου», η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι τα προϊόντα αυτά μπορούσαν να αφορούν την Ισλανδία, ανεξαρτήτως του τόπου παραγωγής τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το επίμαχο σήμα έχει περιγραφικό χαρακτήρα όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσης 16.

Επί των υπηρεσιών που εμπίπτουν στην κλάση 35 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα

70 Οι υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 35 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα αναφέρονται, κατ' ουσίαν, στη λιανική πώληση σε καταστήματα και στο διαδίκτυο.

71 Το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σήμα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως αναφορά στον τόπο από τον οποίο παρέχονταν κατά κανόνα οι υπηρεσίες λιανικής πώλησης της κλάσης 35. Επιπλέον, το ενδιαφερόμενο κοινό θα μπορούσε να αντιληφθεί το σήμα αυτό ως αναφορά σε συγκεκριμένη ποιότητα προϊόντων τα οποία διατίθενται στο εμπόριο στο πλαίσιο των εν λόγω υπηρεσιών.

72 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι είναι απίθανο οι υπηρεσίες της κλάσης 35 να έχουν προέλευση την Ισλανδία, λαμβανομένης υπόψη της χαμηλής πυκνότητας του πληθυσμού της και του κατά μεγάλο μέρος μη κατοικήσιμου εδάφους της, τα οποία δεν καθιστούν δυνατή τη διατήρηση αλυσίδας καταστημάτων τροφίμων. Εξάλλου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Ισλανδία δεν «εξάγει» καμία υπηρεσία λιανικής πώλησης.

73 Υπογραμμίζεται ότι οι υπηρεσίες λιανικής πώλησης που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα αφορούν τρόφιμα, ποτά και προϊόντα οικιακής χρήσης τα οποία παράγονται όλα στην Ισλανδία. Επιπλέον, μπορεί να πρόκειται για προϊόντα όπως τα ψάρια, τα θαλασσινά ή άλλα προϊόντα αλιείας, για τα οποία η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η Ισλανδία είναι γνωστή ως χώρα προέλευσης.

74 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί του ότι οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα δεν εξάγονται και περί του ότι η Ισλανδία δεν φημίζεται για τις υπηρεσίες αυτές, καθώς και τα επιχειρήματα με τα οποία προβάλλεται ότι το μέγεθος του ισλανδικού πληθυσμού δεν συνάδει με την ικανότητα της χώρας αυτής να διατηρεί αλυσίδα καταστημάτων τροφίμων δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 37 και 38 ανωτέρω, χωρίς, εξάλλου, να ασκεί επιρροή οποιαδήποτε διάκριση ανάλογα με τη σημασία της επίμαχης γεωγραφικής περιοχής από δημογραφικής απόψεως. Συγκεκριμένα, είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι όταν οι επίμαχες υπηρεσίες φέρουν το επίμαχο σήμα, θα γίνονται αντιληπτές ως παρεχόμενες σε καταστήματα τα οποία βρίσκονται στη χώρα αυτή.

75 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επισημαίνεται ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε περιγραφικό χαρακτήρα όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσης 35.

Επί ορισμένων ισχυρισμών που προβάλλουν η προσφεύγουσα και η INTA ως προς όλες τις κλάσεις

76 Κανένα από τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας και της INTA δεν είναι ικανό να αναιρέσει το συμπέρασμα του διευρυμένου τμήματος προσφυγών σχετικά με τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που καλύπτει.

77 Πρώτον, η προσφεύγουσα και η INTA υποστηρίζουν ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, κατ' ουσίαν, ότι η καταχώριση των ονομάτων χωρών προσέκρουε κατ' ανάγκην στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και στ', του κανονισμού 40/94, ανεξαρτήτως των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών.

78 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό ερείδεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλόμενης απόφασης. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη συνολική ανάγνωση της εν λόγω απόφασης, ιδίως δε των σημείων 94 έως 209 αυτής, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ανέλυσε λεπτομερώς τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος σε σχέση με το σύνολο των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών.

79 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (μετέπειτα άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και νυν άρθρο 14, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) εγγυάται στις ισλανδικές οντότητες τη χρήση της ονομασίας «Iceland», διαπιστώνεται ότι η διάταξη αυτή, με τίτλο «Περιορισμός των αποτελεσμάτων του […] σήματος [της Ευρωπαϊκής Ένωσης]», έχει ως εξής:

«Το δικαίωμα που παρέχει το […] σήμα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] δεν επιτρέπει στο δικαιούχο του να απαγορεύει στους τρίτους τη χρήση στις συναλλαγές:

[…]

β) ενδείξεων περί το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα, τον προορισμό, την αξία, τη γεωγραφική προέλευση, το χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών τους·

[…]

εφόσον η χρήση αυτή γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή το εμπόριο.»

80 Η διάταξη που μνημονεύεται στη σκέψη 79 ανωτέρω σκοπεί ιδίως να ρυθμίσει τα προβλήματα που δημιουργούνται στην περίπτωση καταχώρισης σήματος συντιθέμενου εν όλω ή εν μέρει από μια γεωγραφική ονομασία και δεν επιτρέπει στους τρίτους τη χρήση της ονομασίας αυτής ως σήματος, αλλά διασφαλίζει απλώς ότι οι τρίτοι μπορούν να το χρησιμοποιούν περιγραφικά, ήτοι ως ένδειξη σχετική με τη γεωγραφική προέλευση, υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση αυτή γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψεις 26 έως 28).

81 Αντιθέτως προς ό,τι φαίνεται να υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι το άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 εγγυάται ότι κάθε επιχειρηματίας μπορεί να χρησιμοποιεί ελεύθερα τις ενδείξεις σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων και των υπηρεσιών δεν διασφαλίζει την προστασία του γενικού συμφέροντος το οποίο ενυπάρχει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού. Όλως αντιθέτως, το γεγονός αυτό καθιστά εναργές το συμφέρον που υφίσταται να εφαρμόζεται πράγματι ο κατά τα λοιπά απόλυτος λόγος ακυρότητας του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, σε σχέση με κάθε σημείο δυνάμενο να δηλώσει ένα χαρακτηριστικό των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα (πρβλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

82 Τρίτον, η προσφεύγουσα φαίνεται να προσάπτει στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι απέρριψε ως απαράδεκτη την έρευνα που εκπονήθηκε στις 2 Αυγούστου 2019 και στην οποία ελήφθησαν υπόψη τηλεφωνικές συνεντεύξεις που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούνιο του 2019.

83 Εντούτοις, από τη συνδυασμένη ανάγνωση, μεταξύ άλλων, των σημείων 137, 138, 158 και 205 της προσβαλλόμενης απόφασης, διαπιστώνεται ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε το ζήτημα του παραδεκτού της έρευνας της 2ας Αυγούστου 2019, αλλά το ζήτημα της αποδεικτικής της ισχύος.

84 Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόθεση της προσφεύγουσας είναι να θέσει εν αμφιβόλω την εκτίμηση ως προς την αποδεικτική ισχύ της ως άνω έρευνας, αρκεί η επισήμανση ότι δεν αναφέρεται σε καμία συγκεκριμένη συνέπειά της όσον αφορά την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος. Εν πάση περιπτώσει, όπως ορθώς έκρινε το διευρυμένο τμήμα προσφυγών, στο σημείο 158 της προσβαλλόμενης απόφασης, το γεγονός ότι απλώς ζητήθηκε από τους ερωτηθέντες να κατονομάσουν τα προϊόντα που συνδέουν συνειρμικά με το επίμαχο σήμα δεν αποτελεί αλάνθαστο και κατάλληλο κριτήριο βάσει του οποίου μπορεί να εκτιμηθεί ο περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος, δεδομένου ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει πάντοτε να πραγματοποιείται λαμβανομένων υπόψη των προϊόντων και των υπηρεσιών που καλύπτονται από το σήμα (βλ. μνημονευόμενη νομολογία στη σκέψη 23 ανωτέρω).

85 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

86 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την INTA, προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

87 Το EUIPO, η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και της INTA.

88 Δεδομένου ότι από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι αρκεί να συντρέχει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή προκειμένου να μην είναι δυνατή η καταχώριση του σημείου ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και υπό το πρίσμα της απόρριψης του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας, ο οποίος αφορά το συμπέρασμα του διευρυμένου τμήματος προσφυγών περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του ως άνω κανονισμού για την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σήματος για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζει, παρέλκει η εξέταση του βασίμου του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού.

89 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

90 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

91 Δεδομένου ότι διεξήχθη επ’ ακροατηρίου συζήτηση και η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO, της Ισλανδίας, της Íslandsstofa (Promote Iceland) και της SA – Business Iceland.

92 Η INTA φέρει τα δικαστικά έξοδά της σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Iceland Foods Ltd φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), η Íslandsstofa (Promote Iceland), η Ισλανδία και η SA – Business Iceland.

3) Η International Trademark Association (INTA) φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Δημητρακόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Ιουλίου 2025.

(υπογραφές)